

[Erlendsson]

mulighed for at påvirke og påtvinge folk, der ikke er narkokriminelle før indsættelsen, til også at blive narkomaner. Det er det, vi ser i dag.

Det er en fuldstændig uforståelig holdning, regeringen og justitsministeren indtager i denne sag. Man burde tage alvorligt fat på dette problem med det samme, og jeg foreslår her – og jeg spørger, om ministeren vil tage det op til alvorlig overvejelse – at adskille narkokriminelle fra andre former for kriminelle og give de narkokriminelle en mulighed for under indsættelsen at komme et godt stykke på vej med deres afvænnings-

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil godt sige til fru Annelise Gotfredsen, der rejser spørgsmålet, hvad hr. Erlendsson også gør, om man ikke simpelt hen med det samme skulle adskille narkomaner fra ikke-stofbrugere, at for det første ville konsekvensen af en sådan beslutning jo nok være, at man fik et ganske hårdt miljø dér, hvor man havde samlet narkomanerne. Man kan sige, at det må være rimeligt over for dem, der ikke er stofbrugere. Men det ville være en ganske indgribende ting at foretage, og jeg finder ikke, at det er forsvarligt, når man ved, hvor store vanskeligheder der er og vil være i de pågældende anstalter, at man ikke vil give denne gruppe af sagkyndige, som jeg har nævnt er nedsat for at behandle disse spørgsmål, tid til at komme med en indstilling. Jeg skal ikke kunne sige, hvad de kommer med af indstilling, og jeg skal heller ikke kunne sige, hvilken holdning jeg vil tage, men et så alvorligt problem synes jeg fortjener en meget grundig overvejelse.

Jeg må også sige, når hr. Erlendsson siger, at man nedsætter kommissioner, der overvejer meget længe, at det ikke helt svarer til det, jeg sagde før, idet jeg netop gjorde gældende, at dette udvalg ville komme med et forslag i løbet af indeværende år og endda muligvis også tidligere komme med udtalelser.

Hr. Erlendsson og fru Annelise Gotfredsen var inde på, at man skulle foretage visitationer af alle. Ja men det var, ligesom det også lå i luften, at det kun var dem, der var under mistanke for at anvende narkotiske stoffer. Jeg tror heller ikke, det er så enkelt her at finde frem til, hvem det er, det drejer sig om. Der er jo en anden alvorlig proble-

matik, nemlig at der også kan ske indsmugling af stoffer af indsatte, som ikke selv bruger det. Vi kommer vel ikke uden om – og derfor er det, jeg gerne vil have det overvejet fra alle sider i dette udvalg, før jeg lægger mig fast på noget – at der også over for mennesker, der er indsat, som ikke anvender narkotika, som ikke indsmugler narkotika, ville blive tale om ret rigoristiske foranstaltninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Grove (KF):

»Finder ministeren det rimeligt at opretholde den såkaldte togservice, når den trods nedskæringer stadig forudsætter et tilskud på mere end 2 mill. kr. på årsbasis?«
(Spm. nr. 625).

Skriftlig begrundelse.

I en redegørelse til folketingets statsrevisor har trafikministeren erkendt, at DSBs togservice i realiteten kun er rentabel på strækningen København–Fredericia, mens de tyndere belagte strækninger i Jylland behøver tilskud. Selv om DSB har inddraget denne togservice i nogle tog, fremgår det imidlertid af redegørelsen, at opretholdelsen af den resterende service, hvorved forstås servering m.v., i 1977–78 krævede et tilskud på lidt over 2 mill. kr. mod lidt under 3 mill. kr. i 1976–77.

Rigsrevisionen har i en beretning henvist til, at der for de mange rejsende, der passerer Store Bælt, er gode muligheder for at indtage måltider m.v. i færgerestauranterne, der også ejes af DSB. Ministerens henvisning til, at gangbesværede foretrækker at blive i toget under overfarten, kan næppe alene begrunde tilskud på mere end 2 mill. kr. til en servicefunktion i et statsforetagende, der i forvejen beklager sig over vanskelige økonomiske forhold.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Togservicens særlige berettigelse ligger jo i, at det rejsende publikum i dag med de hurtige tog og meget korte stationsophold ikke har samme muligheder som tidligere for at skaffe sig måltider og andre rejseforuden-